

deres inden 1906, og da vi nu have Samlingen 1904—05, vilde det være ret passende, om der allerede i denne Samling blev forelagt en Lov i saa Henseende. Jeg tror, det vilde glæde overordentlig mange. Det er jo ikke sikkert, at en Lov kan blive færdig saa hurtig, og der er derfor Grund til at ønske den frem allerede i denne Samling. Hvis det ikke sker, vil den naturligvis komme frem i den kommende Samling, og skal da Loven være revideret inden 1906, maa den være gjort færdig i den første Halvdel af Samlingen, og det er ikke sikkert, at det lader sig gøre. Jeg vil derfor tillade mig at rette den Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, om vi tør vente et saadant Lovforslag forelagt i denne Samling.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre. Jeg skal ikke indlade mig paa at tale om Finanslovforslaget eller den politiske Situation. Vi Socialdemokrater have jo en Ordfører, denne Ordfører har talt, og jeg slutter mig fuldstændig til hans Udtalelser. Jeg ønsker dog til den højtærede Regering at udtale min varme Sympati for adskillige af de Lovforslag, der ere blevne forelagte i indeværende Samling. Det er mit Ønske og Haab, at Regeringen ikke alene har Villien, men ogsaa Evne til at fremme en Del af disse Ting. Der vil sikkert fra vor Side ikke blive lagt Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af en Del af disse Love, som jeg tænker paa, de pege i den rigtige Retning.

Martin Madsen: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) gjorde sig til Talsmand for at adskille Finanslovbehandlingen saaledes, at den faldt dels i en Adressedebat, hvor politisk Kritik, Ønsker og Henstillinger fremsattes, og dels i en Behandling af selve det forelagte Budget. Denne Sag blev i Fjor bragt frem af det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), og jeg sluttede mig da dertil. Efter at have hørt Udtalelser derom i Aar er jeg dog bleven noget betænkelig ved denne Tilslutning, i alt Fald saaledes som Stillingen er for Tiden. Det ærede Medlem for Aalborg mente nemlig, at Debatten naturlig maatte slutte saaledes, som den gør i andre udpræget parlamentarisk regerede Stater, med et absolut Tillidsvotum til Regeringen. Jeg indrømmer, at det er det normale, der hvor denne Fremgangsmaade benyttes, og da navnlig i Frankrig og England. Men det vilde se

lidt mærkeligt ud herhjemme, hvor vi ikke have et fra alle Sider anerkendt parlamentarisk System i den Forstand. Hvis der i dette Øjeblik forlangtes en saadan Afstemning, vilde hele det store Venstreparti i dets forskellige Afskygninger kunne stemme for dette Tillidsvotum til Regeringen, men mere end tvivlsomt var det, om Socialdemokraterne vilde gaa med, og vi fra konservativ Side vilde ikke saadan i Almindelighed kunne slutte os til, selv om man udmærket godt kan være tilfreds med mange af de Foranstaltninger, der forelægges og gennemføres af Regeringen. Endnu mere mærkeligt vilde Forholdet blive, hvis man tænkte sig denne Tanke gennemført under det sidste Højreministerium. Da vilde der i dette Ting kun have været 10 eller 12, der stemte for, medens hele den øvrige Del af Tinget vilde have stemt mod Ministeriet. Man maa dog indrømme, at en saadan Ordning vilde være paradisk fra begge Sider betragtet og ikke mindst fra den Side, som maatte stemme imod, naar det var Flertallet. Under disse Forhold tror jeg, man maa vente lidt med at faa gennemført den i øvrigt i mange andre Retninger højst ønskelige Reform.

Jeg skal ikke fordybe mig i finansielle Betragtninger, men kun paa et enkelt Punkt give dem, der have udtalt sig i samme Aand som den højtærede Finansminister, min Tilslutning, naar han og de advare imod at se alt for sangvinsk paa den nuværende finansielle Stilling. Den kan kun være tilstrækkelig bærekraftig, naar den bliver fulgt af den fornødne Sparsommelighed. Det tror jeg nu ikke, at der er synderlig Udsigt til, at den vil blive. Det er sikkert nok, at Indtægterne ere underkastede Svingninger, hvad Udgifterne derimod ikke ere — det skulde da være udelukkende i Retning af Stigning. Min ærede Kollega, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), brugte i Gaar paa dette Punkt en Udtalelse angaaende Budgettet, som jeg ikke kan dele. Han udtalte nemlig sin Frygt for, at Lotteriet, dette Statsregale, sikkert ikke vilde kunne bringe den Indtægt, der er budgetteret, paa Grund af det vestindiske Lotteris Oprettelse. Jeg tror, det ærede Medlem her er alt for pessimistisk. Det bedste Bevis for, at det er den almindelige Opfattelse, at Lotteriet godt vil kunne give den budgetterede Indtægt, er, at Ministeriet har overladt nogle af Statslotteriets Lodder til dem, der skulle have vestindiske Kollektioner, af Frygt for, at